

X kadencja



KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW DZIECI I MŁODZIEŻY (NR 72)

z dnia 18 czerwca 2026 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Dzieci i Młodzieży (nr 72)

18 czerwca 2026 r.

Komisja do Spraw Dzieci i Młodzieży, obradująca pod przewodnictwem poseł **Moniki Rosy (KO)**, przewodniczącej Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– zapoznanie się z informacją na temat programu „Cognito mente”.

W posiedzeniu udział wzięli: **Maciej Waleszczyński** główny specjalista w Wydziale Współpracy Międzynarodowej w Departamencie Współpracy Międzynarodowej Ministerstwa Edukacji Narodowej wraz ze współpracownikami, **Anna Sztukiewicz** główny specjalista w Departamencie Multimediów Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, **Zuzanna Rowińska** sekretarz Komisji Edukacji w Radzie Młodzieżowej przy Parlamentarnym Zespole ds. Młodzieży, **Tomasz Szustak** radny Rady Młodzieżowej przy Parlamentarnym Zespole ds. Młodzieży, **Maria Broedner** koordynator Biura Komitetu Ochrony Praw Dziecka, **Kasper Czechowicz-Długołęcki** rzecznik Fundacji Jim wraz ze współpracownikami, **Joanna Kopycka** specjalistka ds. badań Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Magdalena Kowalska**, **Grażyna Kućmierowska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Monika Rosa (KO):

Dzień dobry.

Szanowni państwo, otwieram posiedzenie Komisji ds. Dzieci i Młodzieży.

Witam wszystkich państwa posłów.

W porządku dzisiejszego posiedzenia, który został państwu dostarczony, mamy zapoznanie się z informacją Rady Młodzieżowej przy Parlamentarnym Zespole ds. Młodzieży na temat programu „Cognito mente”.

Dzisiejsze posiedzenie zostało zwołane na prośbę państwa z Rady Młodzieżowej. Pozwolę sobie przekazać głos pani Zuzannie Rowińskiej, która jest sekretarzynią Komisji Edukacji Rady Młodzieżowej przy Parlamentarnym Zespole ds. Młodzieży.

Witamy też wszystkich państwa gości, przedstawicieli z Ministerstwa Edukacji Narodowej, z parlamentarnego zespołu właśnie, z organizacji pozarządowych, przedstawicieli Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz pozostałych resortów.

Nie przedłużając, przekazuję głos pani Zuzannie Rowińskiej. Bardzo proszę.

Sekretarz Komisji Edukacji w Radzie Młodzieżowej przy Parlamentarnym Zespole ds. Młodzieży Zuzanna Rowińska:

Bardzo dziękuję.

Szanowna pani przewodnicząca, szanowni eksperci programu „Cognito mente”, szanowne panie posłanki i posłowie, wszyscy goście, nazywam się Zuzanna Rowińska, jestem sekretarzynią Komisji Edukacji Rady Młodzieżowej. Jestem zaszczycona, że dzisiaj w Sejmie spotykamy się, aby pochylić się nad strategiami unowocześnienia polskiej edukacji, ze szczególnym uwzględnieniem postulatów i priorytetów „Cognito mente”.

Szkoła ma kształtować młodych ludzi i pytaniem dzisiaj nie jest, czy to robi, tylko czy robi to na miarę XXI wieku, tak aby szykować młodzież na ciągle zmieniającą się rzeczywistość i szybkie zmiany, które nadchodzą w przyszłości. Z myślą o kształtowaniu jak najlepszej przyszłości uczniów i o potrzebach uczniów neuroroznorodnych rozpoczęliśmy program „Cognito mente”. Uświadomiliśmy sobie coś poruszającego, bo z każdą kolejną rozmową, z każdą kolejną konsultacją i przeczytanym badaniem zdawaliśmy sobie sprawę, że te problemy sięgają głębiej. Sięgają mentalności społecznej, komunikacji w szkole i systemu oświaty, który przestał rozumieć swoich uczniów i nauczycieli w tym nowym świecie. Tak „Cognito mente” stało się największym młodzieżowym komponentem doradczym do „Reformy26. Kompas jutra”.

Po trzydziestu godzinach konsultacji eksperckich, również z osobami w tej sali, przeprowadzeniu ogólnopolskiego badania jakościowego, dogłębnego researchu powstały 82-stronicowy raport i 28 strategii unowocześnienia polskiej edukacji. Nie słów, nie myśli, nie pomysłów, ale strategii, które możemy wdrożyć. Właśnie po to się dzisiaj spotykamy.

I w Radzie Młodzieżowej, i w tym projekcie najważniejsze są dla nas rozwiązania międzysektorowe, międzypokoleniowe i apolityczne. Bowiem edukacja to nasza wspólna sprawa. Są z nami też instytucje, które nas wspierają i które dzielą naszą misję, za co ogromnie, ogromnie dziękujemy. Są z nami Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę, Akademia Leona Koźmińskiego, Fundacja Jim, Fundacja „Zwolnieni z Teorii”, Uniwersytet Jagielloński, Fundacja Pomoc Autyzm, Fundacja Niepodzieln i Autyzm-Startup!, dlatego że edukacja to wspólna

odpowiedzialność za kształtowanie młodych pokoleń i za Polskę, która wraz z nimi nadejdzie.

Dlatego zwracam się do państwa z wiarą i odpowiedzialnością, że dziś w tej sali spojrzymy na osoby po drugiej stronie stołu z otwartością i skupimy się na istocie edukacji, naszej wspólnej i naszych bliskich sprawie. Mówimy, że polska edukacja potrzebuje uaktualnienia i dziś mamy okazję to zrobić. Zróbmy to razem.

Przekazę teraz głos Tomaszowi Szustakowi, liderowi researchu programu „Cognito mente”, który przedstawi 10 priorytetów naszego programu. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Monika Rosa (KO):

Bardzo proszę. Proszę włączyć mikrofon przyciskiem po prawej stronie.

Radny Rady Młodzieżowej Przy Parlamentarnym Zespole ds. Młodzieży Tomasz Szustak:

Dziękuję bardzo.

Szanowna pani przewodnicząca, szanowni posłowie, szanowni goście i eksperci „Cognito mente”, teraz chciałbym przedstawić 10 priorytetów „Cognito mente”, czyli 10 naszych najważniejszych postulatów. Jest ich 28. Tak jak już wspomniała Zuzanna Rowińska, punktem wyjścia dla nas przy tworzeniu tego programu były potrzeby uczniów neuroatypowych, uczniów z orzeczeniami o potrzebie kształcenia specjalnego, uczniów w spektrum autyzmu, uczniów z innym rodzajem neuroatypowości.

Kiedy przeprowadzaliśmy nasz research, zdaliśmy sobie sprawę, że żeby pomóc tym uczniom, tak naprawdę trzeba zmienić edukację całkowicie. Nie da się po prostu zatamować pojedynczych problemów tych właśnie uczniów. Z tego powodu część postulatów jest stricte związana z uczniami o specjalnych potrzebach, a część jest bardziej ogólna, szeroka i dotyczy innowacji w edukacji. Dlatego teraz przedstawię 10 najważniejszych.

Pierwszy priorytet dotyczy obowiązkowego systemu pomiaru dobrostanu uczniów i jakości funkcjonowania szkoły. W tym postulatcie chodzi o oddanie uczniom podmiotowości, tego, żeby uczniowie mieli wpływ na to, jak ich szkoła się zmienia, jak ich szkoła funkcjonuje. Tak naprawdę nie jest to zbyt radykalny postulat. Chodzi tylko o przeprowadzanie dwóch anonimowych ankiet w roku, które badałyby z jednej strony dobrostan psychiczny uczniów, a z drugiej strony to, jak oceniają jakość funkcjonowania szkoły oraz jakość przeprowadzania lekcji, czy odpowiada im nauczanie oraz wychowanie w tej szkole. Myślimy, że to ważne, żeby szkoły miały taki obowiązek, po to żeby mogły dobrze się rozwijać, również biorąc pod uwagę potrzeby uczniów. Ważne też jest, żeby to było ogólnie ustandaryzowane w całej Polsce. Myślimy, że takie ankiety może przygotowywać na przykład Instytut Badań Edukacyjnych (IBE). Dzięki temu, że będzie to ustandaryzowane, będzie też można porównywać szkoły między sobą, będzie można lepiej trafiać w problemy szkół. Myślę, że również taka kontrola kuratorska, czy na przykład kontrole rzeczników praw uczniowskich, jeśli tacy powstaną, też będą mogły być lepsze i bardziej odpowiadać na potrzeby uczniów.

Kolejny priorytet dotyczy wprowadzenia pracy projektowej i metod aktywizujących jako standardu nauczania. Ministerstwo Edukacji Narodowej już wprowadza wiele rozwiązań nastawionych właśnie na pracę projektową. Doceniamy to. Natomiast uważamy, że taka najważniejsza rzecz, która jest potrzebna teraz w szkołach, jeśli chodzi o pracę projektową, to zróżnicowanie metod i różnorodność. Jednym z naszych partnerów jest Fundacja „Zwolnieni z Teorii”. Myślę, że właśnie od nich, od Pauliny Bruszewskiej, prezeski fundacji, nauczyliśmy się tego, że uczniowie powinni mieć pewną dowolność w tworzeniu tych projektów. Są różne rodzaje projektów. Uczniów mogą interesować różne rzeczy. Są projekty bardziej społeczne, projekty bardziej badawcze czy projekty związane z tworzeniem wydarzeń. One są bardzo zróżnicowane.

Zachęcam do zobaczenia projektów „Zwolnionych z Teorii”. Myślimy, że tak też powinno być w szkole, aby dobrze budować umiejętności miękkie.

Kolejny priorytet, trzeci, dotyczy nauki uczenia się. Myślimy, że to jest bardzo ważne, żeby uczniowie w szkole uczyli się również, jak się uczyć oraz jak utrzymywać uwagę. To jest szczególnie ważne w przypadku osób neuroatypowych, ale tak naprawdę każdy z nas, każdy uczeń jest w pewien sposób neuroroznorodny. To znaczy, każdy uczeń ma mniejsze lub większe problemy z nauką, z utrzymaniem uwagi częściej lub rzadziej. Każdy po prostu potrzebuje wsparcia w tym, żeby poznać metody nauki, metody utrzymywania uwagi. Proponujemy nie tworzyć osobnego przedmiotu, bo uważamy, że tych przedmiotów i tak jest już sporo, tylko żeby to było w ramach godzin wychowawczych i w ramach planu wychowawczo-profilaktycznego.

Postulat czwarty, czwarty priorytet dotyczy minimalnego czasu przerw międzylekcyjnych. To jest dość prozaiczne. Uważamy po prostu, że pięć minut przerwy to nie jest żadna przerwa. Przerwy powinny wynosić co najmniej dziesięć minut, bo tylko podczas dziesięciu minut można odzyskać uwagę po 45 minutach, skupić się na nowo, a także zadbać o swoje potrzeby. W tej chwili przerwy, co jest dość powszechne w szkołach, w ogóle żaden sposób nie są uregulowane prawnie, tak ogólnopolsko. W wielu więc szkołach niektóre przerwy trwają pięć minut. Uważamy, że minimalny czas to powinno być dziesięć minut. Część przerw powinna też trwać piętnaście minut, a myślimy, że jedna czy dwie przerwy również dwadzieścia albo i więcej.

Piąty nasz priorytet to wycofanie dzwonek jako sygnału dźwiękowego. To jest również bardzo ważny postulat, jeśli chodzi o uczniów neuroatypowych, bo wielu z nich mierzy się z nadwrażliwością sensoryczną.

Priorytet szósty dotyczy skali procentowej, to znaczy zmiany sposobu czy raczej formy oceniania z systemu 1–6 na skalę procentową. Uważamy, że taka ocena byłaby bardziej mierzalna i przez to mniej skupiona na rywalizacji.

Siódmy priorytet, też bardzo ważny, to powiązanie finansowania szkół związanego z uczniami o specjalnych potrzebach z ich realnym wsparciem. Niedawno wprowadzono pewne zmiany na tym polu. W tej chwili jest kwota podstawowa dla tych uczniów oraz takie progi godzinowe, od których zależy wielkość finansowania. Uważamy, że samo przeliczanie tych godzin to za mało. To finansowanie trzeba powiązać z realnymi potrzebami tych uczniów, bo te godziny mogą być różnie spożytkowane. Niektórzy uczniowie być może potrzebują jakiejś technologii, która im pomoże na przykład w nadwrażliwości sensorycznej. Wtedy to jest dodatkowy koszt. Powinna być większa elastyczność pod tym względem.

Priorytet ósmy dotyczy diagnozy funkcjonowania pomocy psychologicznej w szkołach. W tej chwili mierzymy się z ogromnym kryzysem zdrowia psychicznego. To widać w naszym raporcie, a także w raportach innych organizacji, na przykład naszego partnera Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę. Uważamy, że warto przeprowadzić taką diagnozę, ogólnopolskie badanie, aby sprawdzić dostępność, zaufanie uczniów do tej opieki czy na przykład warunki zatrudnienia psychologów.

Priorytet dziewiąty to diagnoza funkcjonalna. Pewne zmiany pod tym względem wprowadzono, natomiast uważamy, że również diagnoza funkcjonalna, czyli ta skupiająca się nie na sztywnej klasyfikacji spektrum autyzmu czy ADHD, tylko skupiająca się na potrzebach ucznia, jego problemach oraz na tym, co powinien zmienić w swoim życiu i jakiego wsparcia potrzebuje, powinna być bardziej powszechna. Proponujemy utworzenie ogólnopolskich standardów rzetelnej diagnozy oraz rozszerzenie diagnozy funkcjonalnej i klasyfikacji ICF na IPET i WOPFU.

Priorytet dziesiąty, ostatni, brzmi: IPET i WOPFU jako narzędzia, nie formalność. Uważamy, że żeby wesprzeć nauczycieli w lepszym tworzeniu IPET i WOPFU, trzeba utworzyć również ogólnopolskie standardy, pewne przewodniki dla nich oraz włączyć w pewien sposób uczniów w ten proces, wtedy oczywiście, gdy jest to możliwe. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Monika Rosa (KO):

Dziękuję. Rozumiem, że na tym kończymy przedstawienie i teraz sobie otworzymy debatę.

Jeśli ktoś z państwa posłów, posłanek albo z zaproszonych gości chciałby zabrać głos, to oczywiście bardzo zapraszam.

Ze swojej strony chciałam podziękować, że państwo przyszliście do nas na Komisję przedstawić wyniki swojej pracy. Jednocześnie chciałam też zapytać, które rzeczy Ministerstwo Edukacji Narodowej z państwa pracy uważa za priorytetowe? I jakie będą wasze dalsze kroki w związku z wykonanym raportem i pracą, którą wykonaliście?

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos, może z organizacji pozarządowych albo z posłów lub z posłanek?

Bardzo proszę, pani poseł Chybicka.

Poseł Alicja Chybicka (KO):

Dziękuję, pani przewodnicząca.

Kolejny raz w niedługim czasie spotykam się z młodzieżą i muszę powiedzieć, że zawsze jestem zachwycona, że zajmujecie się tak poważnymi rzeczami, że potraficie napisać sobie program, który poprawia tak naprawdę bytowanie w szkole, a zatem dorośli, którzy wyrosną po takiej edukacji, będą według mnie o wiele lepiej wykształceni. Chciałoby się, żeby cała młodzież była taka.

Mam pytanie, jak staracie się namówić swoich kolegów, bo tutaj jest was niewielu? Ilu uczniów w ogóle obejmuje wasza organizacja i jak rozprzestrzeniacie to pomiędzy innych kolegów z różnych szkół, różnych miast? Czy trzymacie się jednego poziomu edukacji, czy też jest to podzielone na szkoły podstawowe, ponadpodstawowe? Czy w ogóle nawiązujecie jakikolwiek kontakt ze studentami, czy to dotyczy tylko i wyłącznie nauki do okresu matury? Jeśli próbujecie pozyskać osoby do swojej grupy, to czy to się udaje, czy raczej wszyscy mówią, że nie bardzo i wolą grać w piłkę, co jest też bardzo zdrowe?

Moim zdaniem ważne jest, żeby robić wszystko – i ruszać się, i pracować głową. Nie siedzieć cały czas w komputerze, tylko robić różne rzeczy. Śpiewać, tańczyć, robić to wszystko, co człowiek potrafi. Czy tego typu rzeczy też przewidujecie w swoich programach? Czy uważacie, że szkoła pod względem kultury fizycznej robi w chwili obecnej wszystko jak należy, czy też trzeba coś poprawić? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Monika Rosa (KO):

Dziękuję, pani posłanko.

Poprosiłabym o odpowiedź. Pani Zuzanna Rowińska, bardzo proszę.

Sekretarz Komisji Edukacji w Radzie Młodzieżowej przy Parlamentarnym Zespole ds. Młodzieży Zuzanna Rowińska:

Pójdę po kolei. Bardzo dziękuję za pytania.

Przede wszystkim zacznę od pierwszego, czyli jak idzie współpraca z Ministerstwem Edukacji Narodowej. Bardzo często widzimy się z panią Pauliną na naszych posiedzeniach plenarnych Rady Młodzieżowej. Jednakże nie udało się nawiązać tego kontaktu z MEN po kontakcie i z głównym biurem, i jeszcze z różnymi osobami wewnątrz ministerstwa. Dlatego dziękujemy, że dzisiaj jesteście państwo z nami.

Jeśli chodzi o dalsze kroki projektu, to w następnym tygodniu wypuszczamy kampanię społeczną właśnie w ramach unowocześnienia polskiej edukacji, promocji tego naszego projektu razem z naszymi partnerami, z rektorem Akademii Leona Koźmińskiego, z panią Pauliną Bruszewską. Jednocześnie planujemy program ambasadorski, żeby też oddolnie wprowadzać i proponować różne innowacje w szkołach, czyli po prostu kontaktować się ze szkołami, opowiadać o tym, co wyszło z naszych badań. Oczywiście – dialog z decydentami, spotkania i realizacja planu wdrożeniowego, który, mam nadzieję, wspólnie wypracujemy.

Przewodnicząca poseł Monika Rosa (KO):

Jeszcze pytanie pani poseł Chybickiej odnośnie do współpracy również z innymi organizacjami młodzieżowymi czy z osobami. Jak to wygląda z państwa strony?

Sekretarz Komisji Edukacji w Radzie Młodzieżowej przy Parlamentarnym Zespole ds. Młodzieży Zuzanna Rowińska:

Przede wszystkim skupiamy się na instytucjach, które są połączeniem społeczeństwa, edukacji i zmian politycznych. W dodatku planujemy program ambasadorski, a w samej Radzie Młodzieżowej jesteśmy największym organem doradczym w Polsce. Mamy 300 radnych ze 170 miejscowości w Polsce, więc tutaj mamy tylko część zespołu „Cognito mente”. Dziękuję bardzo za pytania.

Przewodnicząca poseł Monika Rosa (KO):

Dziękuję.

Oddaję głos Ministerstwu Edukacji Narodowej. Bardzo proszę.

Główny specjalista w Wydziale Współpracy Międzynarodowej w Departamencie Współpracy Międzynarodowej Ministerstwa Edukacji Narodowej Maciej Waleszczyński:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca.

Dziękujemy również za zaproszenie od Rady Młodzieżowej. To jest dla nas bardzo ważne, że widzimy ten raport, który również dla nas jest inspiracją dla wielu działań, które prowadzimy, które również planujemy. Dziękujemy więc bardzo za te badania jakościowe, które były przeprowadzone na reprezentatywnej grupie tychże odbiorców, które skupiają się nie tylko na dzieciach, młodzieży, ale także na osobach, które wchodzą już w dorosłość czy też będą zatrudnione.

Widzimy rekomendacje, które nie tylko są pozytywne dla nas jako resortu, ale także dla strony społecznej czy też strony, która będzie zatrudniać takie osoby po zakończeniu formalnej edukacji. Szczególnie cenne z naszej perspektywy są te międzynarodowe klasyfikacje, inspiracje międzynarodowe. To jest bardzo ważne w takich raportach, żeby nie tylko patrzeć na kwestię krajową, kwestię ogólnopolską, ale także zobaczyć, jak te mechanizmy wyglądają u naszych partnerów za granicą. To było bardzo ciekawe. Wpisuje się to w nasze działania, zarówno dotyczące edukacji włączającej, dotyczące reformy, jak i tworzonej krajowej strategii młodzieżowej, czyli tak naprawdę pierwszego od wielu lat dokumentu rządowego, który będzie dotyczył tych grup, czyli grupy młodzieży oraz młodych dorosłych.

Raport wpisuje się również w taki szeroki raport, z którym pewnie mieliście państwo kontakt, czyli „Diagnozę młodzieży 2026”. Tam również kwestie neuroatypowości są określane jako priorytety działań legislacyjnych, innych działań zarówno naszego resortu, jak i naszych partnerów. Zachęcam więc również do wsparcia tych naszych działań dotyczących krajowej strategii młodzieżowej, żeby budować odpowiednią politykę młodzieżową opartą właśnie na takich rzetelnych badaniach.

Ten raport oraz informacje z dzisiaj zostaną przekazane do innych departamentów, które się tym zajmują. Jest to Departament Wychowania i Profilaktyki oraz Departament Edukacji Włączającej, czyli oczywiście do pani minister Nowackiej, ale także pani minister Pauliny Piechny-Więckiewicz oraz pani minister Izabeli Ziętki, żeby również mogły zapoznać się z tym badaniem.

Dziękujemy również za zaproszenie na najbliższe posiedzenie Rady Młodzieżowej, które odbędzie się za tydzień. Oczywiście jesteśmy otwarci na dialog oraz współpracę. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Monika Rosa (KO):

Super, bardzo dziękuję. W takim razie mamy pierwsze sukcesy.

Czy chce się pani jakoś odnieść do wystąpienia pana ze strony Ministerstwa Edukacji Narodowej? Bardzo proszę.

Sekretarz Komisji Edukacji w Radzie Młodzieżowej przy Parlamentarnym Zespole ds. Młodzieży Zuzanna Rowińska:

Chciałam po prostu podziękować za te miłe słowa, za to, że razem możemy współpracować w sprawie polskiej edukacji i młodzieży, bo to jest nasza wspólna misja. Bardzo dziękujemy, że są państwo z nami.

Przewodnicząca poseł Monika Rosa (KO):

Dobrze.

Szanowni państwo, jeśli możemy jeszcze jakoś pomóc, wesprzeć państwa działalność w kontekście raportu czy w ogóle funkcjonowania Rady, to oczywiście posłowie i posłanki, cała Komisja, jesteśmy jak najbardziej do dyspozycji.

Wstępnie też zapowiadamy, że na początku przyszłego miesiąca, 7 lipca, będziemy robić duże konsultacje społeczne dotyczące strategii, w kontekście m.in. przemocy rówieśniczej. Zapraszamy więc oczywiście 7 lipca do udziału wszystkich państwa z organizacji pozarządowych, posłów, posłanki i oczywiście przedstawicieli Rady, żeby porozmawiać o tym właśnie, jak elementy dotyczące przemocy rówieśniczej wpisać w kwestie strategii. Raport Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę był przyczynkiem do tego. Serdecznie zapraszamy państwa do współudziału w tym wydarzeniu.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Bardzo proszę.

Specjalistka ds. badań Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę Joanna Kopycka:

Joanna Kopycka, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę. Trzymam przed sobą raport, na który państwo też mogą spojrzeć.

Raport dotyczy zjawiska przemocy rówieśniczej w polskich szkołach. Badanie zostało przeprowadzone na ponad 140 tys. uczniów i uczennic polskich szkół. Dowiadujemy się z niego, że młodzi ludzie w większości spotykają się z problemem przemocy rówieśniczej oraz że co piąty uczeń nie czuje się w swojej szkole bezpiecznie. Państwa postulaty, w naszym odczuciu, odnoszą się głównie właśnie do takiego poczucia bezpieczeństwa w szkole. Młodzi ludzie chcą mieć wpływ na to, co dzieje się w szkole, a wiemy, że poczucie wpływu jest jednym z elementów tzw. klimatu szkoły. Chodzi o poczucie bezpieczeństwa, poczucie wpływu, możliwość organizacji różnych wydarzeń, prawo głosu. Z kolei wspomniany klimat szkoły zdecydowanie wpływa zarówno na doświadczenie, jak i stosowanie dręczenia rówieśniczego.

Idąc dalej, wiemy, że często młodzi ludzie zgłaszając swoje problemy, nie dostają wsparcia w szkole i problemy nie zostają rozwiązane. Wiemy także, że nauczyciele i wychowawcy nie są pierwszymi osobami, do których uczniowie i uczennice zwracają się z problemem, kiedy doświadczą przemocy rówieśniczej. Szczególnie chciałobyśmy zwrócić uwagę na jeden z pierwszych postulatów dotyczący nauki empatii i nabywania kompetencji miękkich przez nauczycieli. Relacja nauczyciela i ucznia to relacja, która powinna być relacją bezpieczną, wspierającą, w której młody człowiek kształtuje swoje kompetencje nie tylko edukacyjne, ale też społeczne. Wiemy, że celem szkoły jest nie tylko edukacja, ale też budowanie więzi, budowanie relacji. Aby młodzi ludzie mogli budować bezpieczne relacje rówieśnicze, muszą mieć odpowiednie wzorce. W środowisku szkolnym są to relacje z dorosłymi, czyli z nauczycielami, z wychowawcami, ze wszystkimi dorosłymi, którzy w szkole pracują. Wobec tego nauka nauczycieli w kontekście pozyskiwania i nabywania kompetencji miękkich przyczyni się do rozwoju takich kompetencji wśród młodych ludzi. Mówimy głównie o empatii, którą akurat w swoim badaniu poruszaliśmy.

Zachęcamy państwa do zapoznania się z raportem i zapraszamy też na stronę programu „Rówieśnicy”, który jest programem profilaktycznym w kontekście przemocy rówieśniczej. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Monika Rosa (KO):

Bardzo dziękuję. Program „Rówieśnicy”, jak rozumiem, jest współfinansowany przez Ministerstwo Edukacji Narodowej, podobnie jak badania.

Już teraz bardzo państwa zapraszam na konferencję, która odbędzie się 7 lipca z prośbą o przedstawienie wyników raportu i dobrych praktyk. Pewnie jeszcze wyjdzie oficjalne pismo.

Tym samym bardzo państwu jeszcze raz dziękuję.

Zamykam Komisję. Dziękuję bardzo.